

LAL**Yasin MORTAŞ**

saçlarından çözülmüş geceyi
sardın düğüm düğüm bilmeceyi

zaman mı böyle uzun yoksa can
kalmadı aşk saatinde hey-can

artık söküldü aşk toprağından
çekildi güneşim şafağından

güller ile gülüşen gül-ferim
bülbul gibi güledir seferim

akşam lâl dudağıının altında
daha kimler düştü aşk tahtında

KÜL

ben kül oldum kül ol sende
ateştim kül oldum sende
çingırlar aşkımdan doğdu
ateşimle kül ol sende

su ateşi de yakarmış
ateş ateşle akarmış
ben de arındım ateşle
“sular” seninle yanarmış

ÖLÜSÜ KAYBOLAN MEZAR**Mustafa ERKENEKLİ**

Zehir yuva yapmış his yalağında
Yaşamaktan yana bizar gibiyim
Esamim okunmaz dost kulağında
Kevgire dönüşen bir zar gibiyim

Peşinden gitmedim enaniyetin
Haddi yoktur ödediğim diyetin
Alıcısı olmaz iyi niyetin
Boşuna kurulan pazar gibiyim

İdamlığım cellâdıma âşığıım
Yolum düz olsa da hep dolaşığım
Gündüz ortasında söner ışığıım
Kör gözden süzülen nazar gibiyim

Toprak ise ahiretin kapısı
Suçlu-suçsuz belli olur hepsi
Sanki ağaç vücudumun yapısı
Ömrünü öğüten hızar gibiyim

Yenilmez şahsiyet güya tek bendim
Yazık ki sadece gölgemi yendim
Kendimin sözünü dinlemem kendim
Etkisi olmayan azar gibiyim

Dünyaya geliste sevmekti gaye
Asla beklemedim dostluktan paye
Kalem-kâğıdımdır bana sermaye
İdam fermanımı yazar gibiyim

Haksızlık görünce olmadı rızam
İhanet bilmedim çoktu arızam
Baldıran nar verdi gitti hafızam
Ölüsü kaybolan mezar gibiyim

Yazın gölge yoktu kışınsa sıcak
Dikenle doluydu açılan kucak
Yaşarken boynuma bastılar ancak
Mezarın içinde uzar gibiyim